

Casa Bartomeu Misas i Roses

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Major, 24 - c/ de l'Aigua, 1

Coordenades:

Latitud: 41.23605
Longitud: 1.81089
UTM Est (X): 400351
UTM Nord (Y): 4565643

Classificació

Número de fitxa 08270 - 171
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Eclecticisme Contemporani
Segle XX
Any 1901
Autoria de l'element: Salvador Vinyals i Sabaté (1847-1926)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La normativa del Pla Especial obliga a la conservació estricta de les dues façanes i recomana la recomposició de les obertures dels locals comercials de la planta baixa.

Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial, 171. 2006
Número inventari IPA-11973

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 62227DF0605N
Autoria de la fitxa Núria Nolasco Azuaga

Descripció

Edifici construït a dos vents, que presenta tres nivells d'alçat (pb + 2p) i dues façanes, de les quals la del c/ Major gaudeix d'un tractament de major representativitat i pot ésser considerada la façana principal. En aquest frontis la composició arquitectònica ve determinada per l'establiment d'uns marcats eixos verticals, a partir de l'alineació de les obertures i de la presència de les dues grans pilastres que emmarquen els dos extrems de la façana. Les visuals horitzontals s'han treballat a partir de la col·locació d'un balcó corregut a la planta principal i dels elements del coronament del frontis. Destaca també l'ús de la pedra en el conjunt de la planta baixa, en les obertures dels pisos superiors i en la cornisa final, mentre que el mur presenta un revestiment de morter de calç. En general, el llenguatge estilístic pertany a la corrent neorenaixentista de l'eclecticisme sitgetà, de la qual Salvador Vinyals n'és el màxim exponent.

A la façana del c/ Major cada planta consta de tres obertures que, en el ras inferior, corresponen a una porta central que dóna accés als pisos superiors; aquesta obertura mostra uns brancals configurats a mode de pilastres amb capitells d'ordre jònic i en el centre de la llinda un element en relleu, a mode de clau en forma de diamant. A cadascuna de les seves bandes s'identifiquen dues portes, de majors dimensions, que comuniquen amb els locals comercials i que s'integren en el mur de la planta baixa a saltacavall; el seu estat actual no sembla correspondre al projecte original de l'edifici.

En el primer pis el balcó corregut presenta la volada conformada per llosanes de pedra amb el perfil motllurat i una barana de ferro, de fundició, amb els barrots decorats per formes geomètriques força elaborades. Les tres obertures que tenen sortida a la volada, presenten una configuració dels brancals idèntica a la ja descrita, si bé la zona de la llinda està definida com un fris llis que suporta un frontó triangular, de clara inspiració classicista.

El segon pis consta de tres finestres que presenten els brancals i les llindes resseguits per una faixa llisa, que sobresurt lleugerament del plom del mur. En el coronament s'identifica una primera cornisa motllurada sostinguda per permòdols i una barana de balustres.

Pel que fa a la façana lateral que afronta al c/ de l'Aigua, aquesta presenta el mateix tractament formal dels elements arquitectònics, amb un nivell de representativitat força elevat, especialment per tractar-se d'un frontis lateral. En aquest cas la composició s'ordena en dos eixos d'obertures que, en el pis principal, es corresponen a dos balcons independents que presenten un programa decoratiu més senzill en les baranes metàl·liques i en l'emmarcament de les obertures. Una faixa llisa tradueix a l'exterior el forjat del segon pis. Finalment, cal dir que la crugia situada en l'extrem dret d'aquest frontis consta d'un alçat de tan sols un pis i alberga una terrassa, situada a l'alçada de la planta principal, que es delimita en façana mitjançant una barana amb traseria d'obra.

Pel que fa a l'interior de la finca, l'historicisme es veu substituït per una important empremta modernista, fet que s'evidencia notablement en el vestíbul, que mostra una decoració realitzada mitjançant tècniques diverses -fusta, ceràmica, pintura i vitrall-, però treballades en un sentit unitari.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció II. Forma part del Conjunt 9, que inclou una mostra molt variada de l'arquitectura civil sitgetana, des de grans casals datables entre els segles XVII i XIX, a construccions populars. L'element més significatiu del conjunt és la Casa del Rellotge, situada a la plaça Cap de la Vila. L'edifici també és conegut com Can Misas.

Història

Bartomeu Mises (Sitges, 1859-1909) és un dels anomenats "americanos" que s'establiren a les colònies espanyoles en el decurs de la segona meitat del segle XIX amb l'objectiu d'enriquir-se amb els negocis productius i mercantils. La seva activitat econòmica es va desenvolupar a Guantànamo (Cuba) en la casa comercial i financera "C. Brauet i Cia" i va arribar a exercir de president del "Centro Benefico de Guantánamo". Va tornar a establir-se a Sitges l'any 1896, on fixà la seva residència fins a la seva mort. En el més de juny de 1901 la seva esposa Assumpció Forment, com a propietària d'un solar en el nucli de la vila de Sitges, es va adreçar a les autoritats municipals, sol·licitant la llicència necessària per a construir-hi una casa. Segons consta a l'expedient administratiu que es conserva a l'Arxiu Municipal de Sitges, el projecte adjunt a la sol·licitud apareix signat per l'arquitecte Salvador Vinyals; el permís d'obres fou concedit el dia 18 d'aquell mateix mes i any (Arxiu Municipal de Sitges. Sèrie Obres i Urbanisme. Caixa 1896-1902).

L'autor de l'edifici, Salvador Vinyals i Sabaté [mestre d'obres-1868; arquitecte-1877], deixeble d'Antoni Robert, és autor del projecte de l'Ajuntament de Sitges i de diferents edificis de la vila i de l'Eixample barceloní. Entre altres obres, comparteix amb Antoni Robert l'autoria del nou monestir de Sant Pere de les Puelles a Sarrià i amb Domènec i Estapà, el projecte de la presó Model de Barcelona. A Sitges és un bon exponent de l'estil neorenaixentista que es desenvoluparà dintre del eclecticisme.

Bibliografia

Arxiu Municipal de Sitges. Sèrie Obres i Urbanisme. Caixa 1896-1902.

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges

DDAA (1990) "Americanos. Indianos. Arquitectura i urbanisme al Garraf, Penedès i Tarragonès (Baix Gaià). Segles XVIII-XX". Vilanova i la Geltrú.

MILES, C. "Arquitectura modernista de Sitges". Arxiu Municipal de Sitges.

MONTE, M.A. (1986) Inventari del Patrimoni Arquitectònic (IPA) 11973

Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006)

